

LUTHEROVA DEKÁDA 2011

Sola fide

2. Vierou prijímame tajomstvá

„Vierou chápeme, že veky povstali slovom Božím, aby – čo je viditeľné – nepovstalo z viditeľného.“ (Žid 11, 3)

„Viem tajomstvo!“ – koľkokrát sme sa stretli a denne sa stretávame s týmto poznaním. A tú danú chvíľu toto poznanie robí magickou, priam sa zastavuje čas a všetko tichne, keď tieto slová opúšťajú ľudské ústa. A my? Ak nie sme schránkou, v ktorej je tá daná tajnosť uzamknutá, snažíme sa naťahovať uši, aby sme niečo započuli. Túžime vedieť niečo, čo nevedia všetci. Chceme sa cítiť dôležito a potrebné. A mnohokrát sú to veci, ktoré sa týkajú nášho každodenného života, života našich najbližších. Mnohokrát tie tajomstvá, ktorými disponujeme, sú viditeľné veci, ktoré sme si ešte nevšimli, ktoré sme ešte nepočuli.

Ľudia sú jednoducho prirodzene zvedavé bytosti, chcú sa vzdelávať, chcú všetko vedieť. My ľudia nedokážeme žiť v prostredí, ktoré každodenne prináša mnohé otázky, na ktoré nevieme odpovede, kde nám je niečo skryté. Existujú tajomstvá, ktoré dokážeme pochopiť a poznať, a iné nám ostávajú skryté niekedy až do konca života. A náš život nám ponúka možnosti, ako odhaľovať mnohé skryté veci. Rôzne podoby masmediálnej komunikácie nám ponúkajú, ako vedieť, čo nás čaká o rok, o dva roky, čomu sa máme vyhýbať. Koľkí z nás už využili možnosť nechať si vyveštiť, vyliečiť sa prostredníctvom televíznej obrazovky. Chceme vedieť, aká je naša budúcnosť, či sa nám bude dariť, či nie. A čo s tajomstvami, s ktorými sa stretávame už od školských lavíc? Deti sa na prírodovede, ale aj dejepise učia o rôznych teóriách stvorenia sveta, najaktuálnejšia je o „veľkom tresku“. A zasa na náboženstve stavíme na 1M, 1. Učia sa, ako Pán Boh tvoril svet deň po dni, ako na konci každého dňa hodnotil stvorenie. Takto prichádzajú nové a nové veci, na ktoré je oveľa viac odpovedí ako len jedna. A odrazu sa skúmaná vec stáva pre nás tajomstvom. A tu nám už nestačia možnosti sekulárneho sveta, ktoré by uspokojili naše túžby po nepoznanom.

„Vierou chápeme, že veky povstali slovom Božím, aby – čo je viditeľné – nepovstalo z viditeľného.“

„Veky“ (alebo svety) predstavujú spôsob, akým Židia hovorili o stvorení z hľadiska jeho chronologického trvania. Hoci je tento pojem približne ekvivalentný slovu „svet“, je v ňom priestor pre predstavu, ktorú uznáva dnešná veda, totiž, že čas súvisí s hmotou. List Židom hovorí, že viera nám umožňuje pochopiť, ako vznikol hmotný, materiálny vesmír, totiž slovom Božím. Hmota nie je večná. Večný je Boh. Večný Boh stvoril hmotu a čas iba svojím mocným slovom! Čo nedokážeme pochopiť rozumom. Toto môžeme prijať iba vierou, pretože na počiatku všetkého nebol žiaden človek, ktorý by to videl.

To, že Boh stvoril svet svojím slovom, stojí na našej viere. Niektorí by mohli namietat, že táto viera je slepá. Ale my máme množstvo dôkazov, ktoré svedčia o tom, že všetko – najmä náš ľudský život – stvoril neuveriteľne úžasný Boh, Stvoriteľ. Povedali by sme, že objav, akým je ľudská DNA, na ktorej vidieť úžasnú plánovitosť, prinúti každého vedca, aby padol pred Pánom Bohom na kolena. Ale ako to vysvetľuje apoštol Pavol v R 1, 18 – 22, že hriešni ľudia nepravosťou prekážajú pravde, ich nerozumné srdce sa zatemnilo a vydávali sa za múdrych a stali sa bláznami.

Milí bratia a sestry, dostali sme od Pána Boha dar. A my sme svedkovia tohto daru. Dostali sme vieru, ktorá je každodenne skúšaná, preverovaná, ale aj posilňovaná, a umocňovaná Duchom Svätým. A tento dar, naša viera, nám pomáha porozumieť skrytým veciam. „Vierou chápeme“ – ako to znie aj v našom biblickom verši. Vierou chápeme, že veky povstali slovom Božím, plne rozumieme, čo je Božia

láska. Vierou netápame len po mnohých nejasných odpovediach, ale ňou sa naplňajú naše túžby. Tam, kde zlyháva často preceňovaný ľudský rozum, nastupuje viera, aby mnohé osvetlila. Viera je základ. Je základom vzťahov k našim príbuzným, vzťahu k Bohu. Boh nechce, aby sme mali len povrchnú a dočasnú vieru, ktorá by odpadla a zahynula. Pretože vierou neprijímame len tajomstvá o stvorení vekov, sveta. Vierou prijímame tú najdôležitejšiu vec, ktorá naplňa nielen naše túžby po nepoznanom, ale naplňa nás samých. Je to Božia milosť zjavená na kríži. Viera nám otvára oči, aby sme videli neviditeľné, ale otvára aj naše srdcia pre Božiu lásku. Pre to najväčšie tajomstvo na zemi – pre tajomstvo večného života. Táto viera sa utieka k Božím zaslúbeniam a uskutočňuje ich v našej prítomnosti. Dokazuje skutočnosť neviditeľného sveta. Keď veríme slovu spásy, porozumieme nielen tomu, ako slovom Božím povstali veky, ale všetko v celých dejinách nám zapadne na svoje miesto. Preto je potrebné sa o našu vieru starať. Posilňovať ju slovom Božím, piesňou, modlitbou.

Jana Bartová